

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ

Спиридонова Є.О.

аспірант,

Державний вищий навчальний заклад

«Університет менеджменту освіти»

Національної Академії педагогічних наук України

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ФОРМУВАННІ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ КОЛЕДЖУ

Процеси діджиталізації потужно й суперечливо впливають на освіту студентів технічних спеціальностей, часто перетворюючись на провідний чинник їх соціалізації, стихійного безперервного навчання, стають засобом дистанційної і джерелом неформальної освіти.

Інформаційно-комунікаційні технології мають великі можливості для особистісного розвитку людини, розкриття її потенціалу, тому на сучасному етапі значну роль відіграють дистанційні форми та технології навчання й виховання. Вимоги сьогодення диктують для педагогів коледжів нові підходи для перемоги в конкурентній боротьбі на ринку освітніх послуг.

На думку Т. Жишко, під педагогічною системою необхідно розуміти «динамічно функціональний комплекс діалектично пов'язаних між собою компонентів і елементів, які створюють оптимальні умови для розв'язання завдань навчання, освіти і виховання людей» [1, с. 148].

Так, з 2010 року в Україні набула чинності Концепція впровадження медіаосвіти України, що має на меті «сприяння розбудові в Україні ефективної системи медіа-освіти заради забезпечення всебічної підготовки дітей і молоді до безпечної та ефективної взаємодії із сучасною системою медіа, формування у них медіа-обізнаності, медіа-грамотності і медіа-компетентності відповідно до їхніх вікових та індивідуальних особливостей». Концепція спрямована на підготовку і проведення широкомасштабного поетапного експериментального і

подальшого інтенсивного масового впровадження медіаосвіти в педагогічну практику на всіх рівнях; забезпечення медіаосвіти у вищій школі, насамперед при підготовці фахівців педагогічного профілю; врахування завдань медіаосвіти в ході здійснення освітніх реформ; ініціювання широкої громадської підтримки медіаосвітнього руху, включаючи міжнародну співпрацю в цій сфері. Обов'язки провідного координатора впровадження медіаосвіти в країні покладаються на Національну академію педагогічних наук України [2].

Медіаосвіта це частина освітнього процесу, спрямована на формування в суспільстві медіакультури, підготовку особистості до безпечної та ефективної взаємодії із сучасною системою мас-медіа, включаючи як традиційні (друковані видання, радіо, кіно, телебачення), так і новітні (комп'ютерно опосередковане спілкування, інтернет, мобільна телефонія) медіа з урахуванням розвитку інформаційно-комунікаційних технологій.

Етапами розвитку медіаосвіти в коледжах насамперед повинно бути науково-методичне та організаційне забезпечення процесу масового впровадження медіаосвіти на основі аналізу практичних проблем, обміну досвідом, здійснення відповідного психолого-педагогічного супроводу; введення медіаосвітньої складової у навчальні програми студентів технічних спеціальностей; розвиток матеріально-технічної бази коледжів, оснащення мережі медіапедагогів передовими інформаційно-комунікаційними технологіями; систематична співпраця освітян з медіавиробниками для подальшого розширення практики медіаосвіти. Важливими умовами впровадження медіаосвіти в Україні є удосконалення нормативно-правової бази взаємодії мас-медіа і освітніх інституцій на всіх рівнях, включення формування системи медіа-освіти до переліку державних пріоритетів інноваційного розвитку суспільства та стратегії державної інформаційної політики; забезпечення готовності фахівців системи освіти до розв'язання медіаосвітніх проблем і суперечностей; якісне програмно-методичне та інформаційне забезпечення, зокрема створення спільних інформаційних ресурсів, програмне забезпечення роботи віртуальних медіаосвітніх груп і мультидисциплінарних конференцій, створення та адміністрування тематичних медіаосвітніх сайтів.

Слід зазначити, що інноваційна діяльність є досить специфічною і складною, а отже, потребує особливих знань, навичок, здібностей. Упровадження інновацій неможливе без педагогів інноваційного

спрямування, основна мета яких застосування сучасних інноваційно-педагогічних технологій, що дозволяє створити ефективну систему навчання студентів, сприяє створенню ситуацій успіху, індивідуалізації навчальної діяльності та активізації пізнавальної діяльності, мотивації до навчання, високій результативності, забезпечує психологічний комфорт і вільний вибір, розвиває креативне та критичне мислення

Основними складовими впровадження сучасних педагогічних технологій в коледжах слід відзначити планування управлінської діяльності в процесі впровадження інноваційних технологій, обґрунтування необхідності їх впровадження, визначенні переваг інноваційного навчання над традиційним, створенні умов для неперервної освіти та самоосвіти учасників навчально-виховного процесу, підвищення рівня науково-методичної компетентності та результативності діяльності педагогів, учнів та вихованців. Так, застосування сучасних інноваційно-педагогічних технологій дозволяє створити ефективну систему при формуванні компетентностей студентів технічних спеціальностей коледжу, яка: сприяє активізації пізнавальної діяльності; мотивації до навчання; високій результативності; забезпечує психологічний комфорт; розвиває креативне та критичне мислення; забезпечує вільний вибір; сприяє індивідуалізації навчальної діяльності; створює ситуацію успіху.

Моделювання процесу розвитку компетентності студентів технічних спеціальностей коледжу доцільно здійснювати з використанням системного, особистісно орієнтованого, компетентнісного та діяльнісного підходів.

На думку Вишпольської В.Ф., поняття «компетенція» пов'язане зі змістом сфери майбутньої професійної діяльності, а поняття «компетентність» дозволяє інтерпретувати результат освіти у сукупності всіх його компонентів. Змістовний аспект терміна «компетенція» включає три складники: когнітивний (володіння знаннями); операційний (сформованість способів діяльності, технологічної грамотності); аксіологічний (засвоєння цінностей, ціннісне відношення до професійної праці та особистісного зростання) [3, с. 58].

Поряд з іншими науковцями, Брусенцева О.А. так класифікує педагогічні технології: структурно-логічні (поетапна організація системи навчання, що забезпечує логічну послідовність постановки і розв'язання дидактичних задач); інтеграційні (дидактичні системи, що забезпечують інтеграцію міжпредметних знань і вмінь); ігрові (дидактичні системи

використання різноманітних ігор); тренінгові (система діяльності для відпрацювання певних алгоритмів розв'язання типових практичних завдань, за допомогою комп'ютера); інформаційно-комп'ютерні (технології, що реалізуються в дидактичних системах комп'ютерного навчання); діалогові (сукупність форм і методів навчання, заснованих на діалоговому мисленні у взаємодіючих дидактичних системах суб'єкт-суб'єктного рівня) [4, с. 7–8].

Впровадження сучасних педагогічних технологій при формуванні компетентностей студентів технічних спеціальностей коледжу допоможе студентам самостійно опановувати навички дослідницької роботи, стимулювати інтерес до набуття нових знань та використання їх у конкретній практичній діяльності, формуванню самоосвітньої компетентності особистості.

Основними проблемами впровадження інноваційних технологій в коледжах є організаційні (небажання педагогічного складу коледжів підвищувати свій технічний рівень); методичні (брак методичного забезпечення); матеріально-технічні (рівень заробітної плати, відсутність техніки); психологічні (невміння реалізовувати інновації).

Список використаних джерел:

1. Жижко Т.А. Педагогічна система один із чинників впровадження ідеї інтенсифікації у професійній підготовці майбутніх фахівців / Т.А. Жижко // Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія № 11. Соціологія. Соціальна робота. Соціальна педагогіка. Управління: зб. наук. праць. – Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2005. – Вип. 3. – С. 144–151.
2. Концепція впровадження медіа-освіти в Україні // Інститут соціальної та політичної психології Національної академії педагогічних наук України.
3. Вишпольська В. Зміст та структура професійної компетентності фахівця з міжнародних економічних відносин. 2008.
4. Брусенцева О.А. Впровадження інноваційних педагогічних технологій як складова розвитку вищої освіти в сучасних умовах. *Теорія та методика управління освітою*. 2010. № 4. С. 6–7.
5. Мартинова І. Упровадження інноваційних педагогічних технологій як засіб розвитку творчого потенціалу у педагога. *Нова педагогічна думка*. 2016. № 4(88). С. 21.
6. Пугач В.М. Проблеми формування правової компетентності менеджерів охорони здоров'я. Перспективи розвитку фінансово-економічного простору України: зб. матер. Міжнар. наук.-практ. конф., м. Вінниця, 8-9 квітня 2020 р.: у 2-х т. Том 1. Ч. 2 / За заг. ред. В.І. Мельник. – Тернопіль: Крок, 2020.